

Posudek na diplomovou práci Bc. Karolíny Kolářové Catcalling očima žen: případová studie

Sexuální obtěžování zahrnuje široké spektrum projevů, z nichž některé jsou méně probádané než jiné. Ačkoliv se situace ohledně sexuálního obtěžování obecně v České republice v posledních letech pod vlivem mezinárodního hnutí #MeToo a řady studentských iniciativ jako „Ne!musíš to vydržet“ či Na*hlas výrazně proměnila, zdaleka se nedá říci, že je v souladu s evropskými standardy. Kauzy typu Feri, Cimický či Vaněk jsou stále spíše výjimkami, které potvrzují pravidlo mlčení, když přijde na problematické chování především mužů.

U vědomí této reality se Karolína rozhodla zaměřit svůj badatelský zájem na fenomén catcallingu, který nezaslouženě zůstává stranou zájmu. Vyšla přitom z osobních zkušeností s tímto typem chování a rozhodla se pro kvalitativní studii založenou na polostrukturovaných rozhovorech, neboť svůj výzkum pojala jako explorativní. Metodologické uchopení je tedy standardní a vhodné pro práci mapující málo probádaný terén.

Z hlediska přístupu k psaní DP musím Karolínu pochválit. Svému projektu se věnovala soustavně a neustále rozvíjela jak teoretický aparát, tak i analytickou část. Počet draftů práce v mém počítači je nadprůměrný a na výsledném produktu je to znát. Z formálního hlediska nemám textu co vytknout.

V teoretické části Karolína postupně diskutuje relevantní koncepty a teorie. Catcalling zasazuje do kontextu genderově podmíněného násilí obecně a konkrétně sexuálního a genderově motivovaného obtěžování. Trochu starší jsou zdroje, ze kterých vychází při definování sexuálního a genderově motivovaného obtěžování, nicméně tato autorka částečně kompenzuje tím, že problematiku kontextualizuje poukazováním na aktuální situaci v České republice a diskusí aktuálních výzkumů, včetně těch organizace Profem.

Logicky velký prostor věnuje diskusi catcallingu, který je jejím ústředním pojmem, přičemž srozumitelně vysvětluje i to, proč se nakonec rozhodla používat anglický termín a rezignovala na jeho překlad. V této části rozebírá i důvody, proč podle ní catcalling zůstává poněkud stranou zájmu badatelské komunity, přestože se jedná o velmi častý typ nevyžádaného obtěžujícího chování. Diskusi opět vhodně zasazuje do kontextu snahy

regulovat ženské bytí ve veřejné sféře se všemi negativními důsledky. Diskusí strategií žen při setkání s catcallingem si již připravuje přechod k vlastní analýze.

Empirická část nabízí v úvodu standardně diskusi metodologie, pozicionality a metodologických východisek. Kritické zhodnocení analýzy ponechám oponentce, neboť se nemohu v této věci považovat za nezaujatého. Z mého pohledu je logicky členěná, ukazuje autorčin analytický potenciál a snahu provazovat analýzu s teoretickým aparátem představeným výše. Za velmi důležité považuji zjištění, že catcalling skutečně funguje jako společenský regulační mechanismus, který ženy nutí měnit své oblečení, prohlubuje jejich negativní sebevnímání a zvyšuje pocit strachu a nejistoty ve veřejném prostředí.

Při zpětném pohledu bych asi místy doporučil větší důraz na vlastní interpretaci nabízených citací a důslednější práci s genderovou perspektivou, ale tak už to s pohledy zpět bývá.

Vzhledem k výše řečenému konstatuji, že práce splňuje kritéria pro obhájení a navrhuji hodnocení mezi velmi dobře a výborně. Výsledek bude záviset na průběhu obhajoby.

Ing. Petr Pavlík, Ph.D.

25.8..2023

Vedoucí práce